

Crítica

ALFONSO, Luis; BUJO, Xavier: *Escala-des al Ripollès*. Barcelona: Supercrack Edicions, 2006. 246 p.

ARAGONES i MIQUEL, Josep M.: *Arimura*. Girona: CCG Edicions, 2006. 96 p.

Àrea de Dret Civil de la Universitat de Girona [coord.]: *Nous reptes del Dret de família. Materials de les Tretzenes Jornades de Dret Català a Tossa*. Girona: Universitat de Girona, 2005. 604 p.

BORRELL i SABATER, Miquel; GUARDIOLA i LLOBET, Rosa: *Ermites panoràmiques: Amb cobxe fins a la porta*. Santa Coloma de Farners: La Trona, 2006. 73 p.

CABRÉ, M. Teresa; LORENTE, Mercè; SOLÉ, Elisabet [ed.]: *Lingüística Aplicada. Cicle de conferències i seminaris 98-00*. Girona / Barcelona: Universitat de Girona / Institut Universitari de Lingüística Aplicada, 2004. 92 p.

CALVET, Felip; ROIG, J. M.: *Josep Irla i Bosch, 1876-1958*. Girona: CCG Edicions, 2006. 66 p.

CARNICERO, Marta: *Del cuscús al sushi*. Barcelona: Columna, 2006. 383 p.

CASAS AZNAR, Ferran; FIGUER RAMIREZ, Cristina; GONZALEZ CARRASCO, Mònica [ed.]: *Infants, drets dels infants i la seva qualitat de vida. Algunes aportacions des de la recerca psicològica a Catalunya*. Girona: Universitat de Girona, 2006. 134 p.

DIVERSOS AUTORS: *Actes de les Terceses Jornades d'Estudi sobre Vida Caterina*. Girona: CCG Edicions, 2006. 402 p.

DIVERSOS AUTORS: *Fòrum Universitari de la Mediterrània. The image of Europe in the Mediterranean*. Tarragona: Universitat Rovira i Virgili, 2006. 209 p.

DIVERSOS AUTORS: *Les cuineres de Sils*. Barcelona: La Magrana, 2006 (2a ed.). 242 p.

ECHAVARRIA, Martín Federico: *La praxis de la Psicología y sus niveles epistemológicos según Santo Tomás de Aquino*. Girona: Universitat Abat Oliba CEU / Documenta Universitària, 2005. 860 p.

Invertir en relacions socials

VILLAR, Esperança.
La construcción de capital social en las universidades. Un análisis motivacional de las estrategias de networking de los estudiantes.

Documenta Universitaria.
Girona, 2006.
297 pàgines.

El títol d'aquest llibre mereix d'entrada, per al lector no especialitzat, un parell d'aclariments terminològics. El primer: s'entén per *capital social* el conjunt de recursos que posseeix una persona pel fet de formar part d'una determinada xarxa social. El segon: *networking* significa invertir en relacions socials.

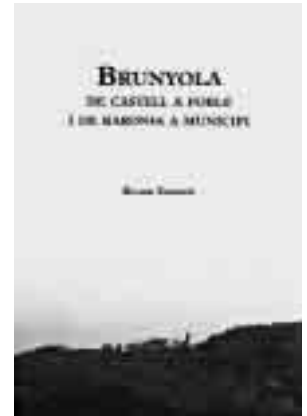
I és que estem davant d'una recerca científica rigorosa, feta amb estudiants de la Universitat de Girona, ben plantejada i ben resolta, duta a terme per la doctora Esperança Villar, directora del Departament de Psicologia de la UdG, amb una llarga i reconeguda trajectòria investigadora.

L'estudi posa de relleu la importància dels contactes personals i de la participació en diverses xarxes socials tant per al benestar personal com per a l'aprenentatge i el rendiment acadèmic i per a la inserció laboral. I es pregunta com és que, tot i l'evidència, molts estudiants consideren sospitosa i indesitjable la inversió en relacions socials.

L'autora, amb un realisme incontestable, tot i tenir clar que les xarxes socials no són neutres i que hi ha pràctiques de *networking* oportunistes i insolidàries, reafirma que les xarxes existeixen, formen part de les regles del joc i tenen un impacte comprovable. Per tant, argumenta, fóra més equitatiu que tots els estudiants en coneguessin el funcionament i poguessin prendre les decisions que estimessin més convenients amb coneixement de causa.

Per això proposa que les universitats ofereixin informació suficient i rellevant al respecte, que facilitin als estudiants espais i situacions per al foment de les relacions socials (l'associacionisme, per exemple, és dels més descuidats) i que es plantegin seriosament (és a dir, posant-hi diners) estratègies d'acompanyament i d'ajut personalitzat als estudiants (a través de les tutories i de la mentoria) i la relació i les pràctiques en institucions i empreses per tal que els estudiants puguin contrastar i aplicar els coneixements adquirits, però sobretot perquè aprenguin tot allò que les aules no els poden donar, entre altres coses la possibilitat d'accedir a una xarxa social relacionada amb la professió.

Xavier Besalú

La gran Brunyola

TEIXIDOR PALAU, Ricard.

Brunyola, de castell a poble i de baronia a municipi.

Edicions La Trona /
Ajuntament de Brunyola.
Santa Coloma de Farners, 2006.
272 pàgines.

Enfrontar-se amb aquesta monografia comporta adonar-se, entre d'altres aspectes, que a Brunyola, i per extensió aquest país, tenim persones que estimen profundament el territori i la seva història; tal és el cas de Ricard Teixidor, l'autor del llibre, que ha esmerçat ingents quantitats d'energia per tal de conformar aquesta edició i conjugar-ho amb la seva tasca de pedagog. El fruit el tenim entre les mans: un llibre gairebé definitiu per al coneixement de Brunyola que ha passat, per obra i gràcia de Teixidor, de ser un conjunt de llogarrets –Brunyola, Sant Martí Sapresa o Sant Dalmai– de gran prestigi paisatgístic, equilibrats, aménissims, tocats per la força de la tradició, la gastronomia i

els conreus –l'avellana per damunt de tots– a una entitat municipal del segle XXI amb un passat perfectament documentat.

Teixidor ha volgut dotar la Brunyola actual, en clara regressió demogràfica, com es destaca en el llibre, de tota una musculatura històrica i documental pròpia, nuclear, de manera que les properes generacions puguin beure d'aquest compendi documental que ha exigít a l'autor una profunda immersió en arxius gironins i bibliografies, i pouar gran quantitat d'informació de la vida a Brunyola des de l'any 993, any del qual es conserva el primer document.

El llibre es vertebrava des d'un nucli central: el castell de Brunyola, que ha sofert i aixoplugat com a progenitor indiscutible, juntament amb la mare Església, moltes de les vicissituds històriques gairebé fins al tercer quart del segle XX. El castell com a símbol del poder sobre unes terres i uns boscos de bona qualitat productiva i per tant cobejats i motiu de tota mena de successos que l'autor ha sabut imbricar perfectament en la història de Catalunya usant un llenguatge que fa entenedors multitud de conceptes actualment gens habituals.

Teixidor descriu i analitza les famílies, les institucions que han estat senyors o propietaris de la terra –els Vilademany, la Pia Almoina, l'Hospici de Girona– i la

seva relació amb la terra, així com els avatars succeïts en pràcticament tots els masos de Brunyola i la seva rodalia.

I és en aquesta voluntat de posar la gran cultura, la investigació, el rigor intel·lectual a l'abast de tothom –historiadors, brunyolencs d'ara i del futur i estudiants– on rau el més gran valor d'aquest llibre d'història, que també ens permet saludar Edicions La Trona, que amb aquesta publicació, la primera, enceta una valuosa plataforma editorial de divulgació històrica centrada a la comarca de la Selva.

Sebastià Goday

Tenora i orgue, una bona simbiosi

Molina, Jordi (tenora);
Escalona, Josep M. (orgue).
De canya i de canons.
CD. Picap.
Girona, 2006.

De canya i de canons plasma en forma de disc el projecte concertístic que Jordi Molina i Josep Maria Escalona han presentat en directe arreu de Catalunya des de l'any 2004. Aquesta proposta reuneix dos instruments, la tenora i l'orgue, no tan llunyans com ho pot semblar a priori. La majestuositat i potència de l'orgue es complementa amb les qualitats melòdiques i tímbriques de la tenora: dos instruments reis en el seu terreny, al servei d'un con-

junt de gran riquesa sonora.

Molina i Escalona, dos intèrprets consagrats de la tenora i l'orgue, respectivament, prenen el relleu de Josep Gispert i Lídia Rifa, que fa pocs anys van estrenar dues obres per a tenora i orgue a Perpinyà. A banda d'aquestes obres, el disc inclou peces expressament encarregades a compositors com Xavier Boliart o Paco Viciano, i també un arranjament de l'obra per a cobla *L'amor d'en Garet*, de Josep Maria Guinart. El repertori, doncs, abraça una gran diversitat compositiva, a més de ser rabiosament contemporani. L'orgue escollit per a donar vida a aquestes peces és el de Santa Coloma de Farners, construït el 1910 i conegut per ser el més antic de l'orgueteria gironina Aragonès.

L'excel·lent interpretació de Jordi Molina i Josep Maria Escalona embelleix encara més la qualitat de les cinc obres que ens presenten. El *Miratge* de Xavier Boliart és una evocació, una meditació entorn d'una melodia pausada i tranquil·la que en certs moments es desdibuixa fins a semblar irreal. Les *Cinc miniatres* de Paco Viciano tenen

un caràcter obert i decidit, amb un orgue que desplega els seus recursos sonors més impressionants i una tenora tan dolça i juganera com greu i meditativa.

El format *suite* és comú a les dues obres que van ser la llavor del projecte. *Fonollar*, del compositor nord-català Claude-Henry Joubert, s'inspira en frescos de l'església vallespirenca de Sant Martí de Fonollar, i cada escena musical ens trasllada a una escena pictòrica. Per altra banda, *L'amor d'en Garet*, escrita originàriament per a cobla per Josep Maria Guinart i arranjada amb gran encert, aprofita els recursos de l'orgue per crear una textura compacta anàloga a la de la cobla, amb la tenora com a absoluta protagonista. L'última obra del disc, *Suite Reis de Mallorca*, ens trasllada uns segles enrere i revisita el barroc des de l'òptica personal del compositor Joan Lluís Moraleda.

En aquest treball Jordi Molina i Josep Maria Escalona demostren un cop més la seva solvència interpretativa. El més destacable és la qualitat del so, l'extensa gamma de matisos tímbrics i la recreació de les diferents atmosferes, així com l'originalitat i actualitat del repertori. Amb *De canya i de canons*, aquests dos grans mestres enceten una renovació que de ben segur molts compositors i intèrprets seguiran en el futur.

Marisa Ruiz